

i domaćin najvećim likovnim ostvarenjima iz zemlje i svijeta; zatim Galerija „Roman Petrović”, Galerija grafika „Energoinvesta”, izložbena dvorana „Đuro Daković” i niz drugih uglednih privatnih zbirki i galerija.

Sve to predstavlja nepresušno vrelo novih kvaliteta i imena, među kojima treba spomenuti Mersada Berbera (nosilac prvih nagrada na umjetničkim smotrama – od Bijenala u Aleksandriji, Sao Paulu, Krakovu, Firenci, Rijeci, Tokiju... do Trijenala u Nju Delhiju); grafičara Dževada Hozu, nosioca 35 značajnih nacionalnih i internacionalnih nagrada; Marija Mikulića, Borislava Aleksića, Afana Ramića, Ismara Mujezinovića, Arfana Hozića, Franju Likara, Mehmeda Zaimovića, Nadu Pivac, Ibrahima Ljubovića i mnoge druge slikare i kipare.

Njegujući vijekovima akorde sopstvenog podneblja i duše, Sarajevo u svojim poznatim tragalačkim nemirima nije željelo da ostane po strani svjetskih dostignuća savremenog muzičkog izraza. Još 11. decembra 1881. godine dvoranom današnjeg Narodnog pozorišta odzvanjali su akordi finala Mocartove simfonije „Jupiter”, da bi potom krajem prošlog vijeka u ovom gradu gostovali operski ansambli iz Brna, Milana, Ljubljane i Zagreba. Danas tu bogatu tradiciju njeguju i nastavljaju Sarajevska opera, Balet, Filharmonija, Srednja muzička škola, mreža nižih muzičkih škola, Muzička akademija, Simfonijski orkestar i hor Radio-televizije Sarajevo, Koncertna poslovnica, Etno-muzikološki institut, Udruženje kompozitora, kulturno-umjetnička društva, revijalni orkestri, pop i rok-ansambli, festivali narodne i zabavne muzike, Sarajevske večeri muzike, itd.

Pečat tom bogatstvu duhovnog života, kao primarnoj funkciji „sarajevskog kulturnog nerva”, svakako daje bogata i raznovrsna izdavačka djelatnost. U novinsko – izdavačkoj i informativnoj djelatnosti to su, prije svega, NIŠRO „Oslobođenje” i Radio-televizija, sa najsavremenijim zdanjima i opremom ovakve vrste u zemlji. Samo rotacija novinsko-izdavačke kuće „Oslobođenje” otprema prema čitaocima u zemlji i svijetu (dnevnici „Oslobođenje” i „Večernje novine” i sedam sedmičnih listova) više od pet miliona primjeraka mjesečno. Izdavačke kuće „Svjetlost”, „Veselin Masleša”, „Oslobođenje” i „Zadrugar” svojom aktivnošću na izdavanju raznovrsnih žanrova knjiga svrstavaju Sarajevo u jedan od najvećih izdavačkih centara u zemlji.

Ima, dakle, nemalo razloga što postolimpijsko Sarajevo nastoji da široko otvori svoje kapije i svoju dušu – njegova bogata baština, njegovi duboki tragovi u povijesti, njegova dostignuća u raznim sferama materijalnog i duhovnog života, njegov „nerv za stvaralački nemir”, sve to iskazuje poznatu sarajevsku dobrodošlicu svemu onome što znači plemenito, humano i progresivno; što znači ljudski prilog otvorenosti i zbližavanju, a negaciju svega onoga što podvaja, vrijeđa, iritira i minimizira zajedničko.